

kritiseret den bestaaende Kornordning, skønt de har været med til at godkende den. Det undrer mig, at det ærede Medlem og hans nærmeste Venner saaledes Gang paa Gang har kunnet stille Krav, som de maa vide ikke kan fyldestgøres, thi de Priser, der vilde blive Tale om, hvis deres Krav fuldt ud skulde imødekommes, vilde blive saa høje, at den overvejende Part af Landets Beboere ikke vilde kunne betale dem. Hvis der skulde gives det ærede Medlem og hans Venner Adgang til at lægge Krigspriserne paa det engelske og tyske Marked til Grund for de Priser, som skulde betales her i Landet, maatte der indrettes et Forsørgelsesvæsen af en saadan Beskaffenhed, at vi til syvende og sidst vilde kvæles i det. Jeg skal minde om, at det ærede Medlem og hans nærmeste Venner stadig har været imod en Regulering af Kornpriserne, de har fra første Færd krævet, at de Priser, som betales i Amerika for Rug og Hvede, i Virkeligheden skulde lægges til Grund for de Priser, som de danske Landmænd skulde have for Rug og Hvede.

Dette har været deres egentlige Standpunkt, om end de til Tider ikke har ført det frem paa en saadan Maade, at man direkte kunde faa fat derpaa. Og de har i god Konsekvens dermed været imod en Regulering af Majsprisen. Jeg skal saaledes minde om, at et Aktstykke, som er udsendt af de samvirkende danske Landboforeninger den 9. Januar d. A., udtrykkelig tager Afstand fra en Regulering af Majsprisen, idet der udtales følgende: „Men ligesom Tilskuddet til Majsprisen Ansættelse i sin Tid er foretaget, uden at der er fremsat Ønske fra Landboforeningernes Side, finder man Anledning til at udtale, at dette Tilskud repræsenterer en Form for Dyrctidshjælp, hvorom Møningerne er delte“. Meningen med denne Udtalelse kan ikke være en anden end, at man er imod, at Majspriserne er blevet reguleret nedad. Man har hele Tiden krævet, at de Priser, der skulde betales for den Sæd, der indførtes her til Landet, skulde være normgivende, og saa har man i den allersidste Tid stærkt fremhævet, at der skulde være noget højere Pris paa Sæden af indenlandsk Produktion end paa den Fodersæd, der indføres fra Udlandet. Man har udtrykkelig i den Skrivelse, jeg her har nævnt, krævet, at der skulde betales 2¹/₂ Øre mere pr. Kilo for Byg og Havre og 3 Øre mere pr. Kilo for Hvede og Rug end for Majs, og naar man ved, at Majs i Øjeblikket ikke vilde kunne til-

føres Landet og sælges til en Pris, der ligger under 30 Kr., skulde man altsaa betale langt over 30 Kr. for de hjemmeavlede Sorter af Sæd.

I Overensstemmelse med dette Standpunkt har de Herrer hele Tiden hævdet, at der var fri Import, og en Del af det ærede Medlems Tale gik ud paa, at Regeringen havde forsynet sig ved ikke at benytte sig af den Mulighed, der var for Import. Det ærede Medlem sagde, at allerede i Krigens første Dage forsømte Regeringen at tilføre Landet de Kornmængder, der kunde have været tilført, den tøvede, den veg tilbage for at træffe de Foranstaltninger, der var nødvendige for at føre Foderstoffer og Brødkorn ind i Landet. Men det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at der ikke siden Krigens Begyndelse har været fri Import saa at sige af nogen Vare, i hvert Fald ikke af Foderstoffer eller i det hele af Levnedsmidler. Jeg vil i denne Forbindelse minde om, at i lang Tid var det et staaende Krav til Regeringen, at den skulde lægge hele sin Energi ind paa at faa indført amerikansk Flæsk her til Landet. Det blev Gang paa Gang fremhævet, at man forsømte det nødvendige i saa Henseende, og at det var muligt at indføre amerikansk Flæsk til Danmark i næsten ubegrænsede Mængder, og at naar man indførte tilstrækkeligt af amerikansk Flæsk, vilde man kunne eksportere saa at sige alt det Flæsk, der produceres her i Landet. Man kunde sige sig selv, at det kun kunde være midlertidigt, at amerikansk Flæsk kunde indføres hertil, at det kun vilde være en kort Stund, inden Importen af denne Vare ophørte. Men derom vilde de Herrer intet høre, der blev i lang Tid lavet Agitation paa dette, at Regeringen skulde sørge for at indføre amerikansk Flæsk i næsten ubegrænset Mængde til Landet, saa kunde man eksportere alt det i Landet producerede Flæsk. Men der har ikke været fri Import. Forholdene har hindret den fri Import, derfor har det været fuldkommen urimeligt at sige, at Priserne paa Markedet udenfor Danmark skulde være normgivende for de Priser, der her skulde betales for de forskellige Varer. En Regulering var nødvendig, men det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og hans Venner har aldrig været villige til at yde saglig Medvirkning til at faa en rimelig Regulering tilvejebragt, medens Socialdemokratiet Gang paa Gang har stillet sig velvilligt i saa Henseende.

Vi gaar ogsaa med til de foreliggende